

[Undervisningsministeren.]

hovedfagsstudium. Der er således ikke tale om, det vil jeg gerne have understreget i anledning af, hvad jeg har set i nogle aviser, at nogen er blevet lokket ind i en uddannelse under forkerte forudsætninger.

Men hensigten er altså først og fremmest at give de studerende mulighed for at gå ud fra studierne ved universitetet med en eksamen efter kortere tid, end den fulde cand. mag.-eksamen vil tage. Det er ikke rigtigt, at cand.phil.er ikke har ansættelsesmuligheder. De har ansættelsesmuligheder på mange områder, hvor man har kunnet blive ansat på grundlag af en hovedfagsuddannelse. Det vil gælde både ved universiteterne som amanuenser el. lign. inden for det område, hvor man har sin hoveduddannelse, altså sit hovedfag, og det vil gælde i en lang række andre stillinger. Men det var klart tilkendegivet, da ordningen blev gennemført i 1968, at den ikke fra gymnasiedirektoratet var tænkt som nogen hjælp til at afbøde lærermangelen ved gymnasiet. Der var gjort opmærksom på allerede på det tidspunkt, at det af hensyn til skemalægning, fordeling af timer o. lign. i gymnasiet er værdifuldt at have kandidater og lærere, som kan undervise i 2 fag eller eventuelt i flere, og der er jo stadig væk også trefagskandidater, selv om det er adskillige år siden, denne eksamen ophørte. Baggrunden var altså det praktiske hensyn til timefordeling og skemalægning. Man ville, ikke mindst hvor der er tale om et fagområde med et lille timetal, kunne komme i den situation, at der ikke ville være timer nok til det pligtige timetal for en lærer med kun et enkelt fag.

Der er blevet givet udtryk for både her i dag og i udvalgets betænkning, at man er af den opfattelse, at cand.phil.er efter at have gennemgået en pædagogisk uddannelse bør kunne anvendes til undervisningsopgaver. Der er en lang række områder, hvor en sådan undervisning kunne gives. Den pædagogiske uddannelse arbejdes der i øjeblikket i direktoratet for gymnasieskolerne og HF og i ministeriet med at finde en løsning på, men jeg må her gøre opmærksom på, at det er kun 2 år siden, denne nye studieordning gennemførtes. De første egentlige kandidater, de, der er gået ind for at læse til denne cand. phil. eksamen, vil først kunne være

færdige om 2 år, men som jeg sagde før, vi arbejder med en ordning, hvorefter man også vil kunne tilbyde cand. phil.erne en pædagogisk uddannelse, men er ikke færdig med dette arbejde endnu.

Med disse bemærkninger skal jeg i øvrigt takke udvalget for arbejdet og for tilslutningen til lovforslaget og de ændringsforslag, der er stillet.

Ejner Nielsen: Når hr. Langkilde nu bebrejder socialdemokratiet, at vi tvinger folketinget til at stemme om en lønmæssig placering, vil jeg da gerne sige, at det ændringsforslag, der er fremsat af ministeren om placering af amtskonsulenterne for fritidsundervisning, selvfølgelig ikke havde tvunget folketinget til at stemme om denne lønplacering i 35. lønramme, såfremt og hvis vi var blevet enige om denne lønramme. Jeg mener i princippet, at det for så vidt er ens, og jeg vil da også gerne sige, at man jo i udvalget længe ikke var enig om, hvorvidt det skulle være 35. eller 36. lønramme, og har hr. Langkilde disse voldsomme problemer, ja, så kan han jo stemme for socialdemokratiets ændringsforslag eller kunne være gået ind for de synspunkter, vi fremsatte i udvalget.

Langkilde: Det er klart, at vi skal tage stilling til det, ganske som vi gennem masser af år har gjort det til klassificeringslove, til normeringslove. Det, der er det nye i denne sag, og det, der er det principielt betænkelige, er, at man forlader den praksis, som har været gældende her i 25 år, at man enedes om disse ting i udvalget eller normalt i lønningsrådet. Det er klart, at på et område, hvor der gælder forhandlingsregler og det er et forhandlingstema, vil det vanskeliggøre forhandlingerne fremtidig, når vi gør disse ting til genstand for en politisk uenighed, og det har man altså igennem masser af år anerkendt fra oppositionens side ved ikke at kræve afstemning om klassificeringsproblemer. Jeg har ikke særlige problemer, jeg har blot påpeget, og det vil jeg gerne gøre igen over for hr. Ejner Nielsen, at det giver altså vanskeligheder, når man trækker en sådan ting frem.

Nu siger hr. Ejner Nielsen med storladenhed, at jeg kunne jo så bare være gået ind for det forslag, socialdemokratiet havde